

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobkyně: **JUDr. B. K.**
nar. X
bytem X

proti

žalovanému: **Úřad městské části Praha 1**
IČO 00063410
Vodičkova 681/18, 115 68 Praha 1 – Nové Město
právně zastoupena Mgr. Robertem Tschöplem, advokátem
sídlem Pod Křížkem 428/4, 147 00 Praha 4

v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v zamítnutí žalobkyniny žádosti o vydání parkovacího oprávnění pro silniční vozidlo Renault Megane s registrační značkou X, ev. č. žádosti P1/2023/115427, jež bylo žalobkyni oznámeno sdělením žalovaného v e-mailu ze dne 20. 10. 2023,

takto:

- I. **Zásah žalovaného** spočívající v zamítnutí žalobkyniny žádosti o vydání parkovacího oprávnění pro silniční vozidlo Renault Megane s registrační značkou X, ev. č. žádosti P1/2023/115427, jež bylo žalobkyni oznámeno sdělením žalovaného v e-mailu ze dne 20. 10. 2023, **byl nezákonný.**
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 2000 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá určení, že zásah žalovaného spočívající v zamítnutí žádosti o vydání parkovacího oprávnění žalobkyně s ev. č. P1/2023/115427 učiněný sdělením v e-mailu ze dne 20. 10. 2023, byl nezákonným.

II. Žaloba

2. Žalobkyně jakožto rezident Městské části Praha 1 a držitel rezidentního oprávnění k parkování na území Městské části Praha 1, obdržela dne 14. 10. 2023 notifikaci o blížícím se konci platnosti jejího stávajícího parkovacího oprávnění. Proto dne 19. 10. 2023 požádala o vydání (prodloužení) parkovacího oprávnění k stání na území Městské části Praha 1.
3. Žalobkyně měla za to, že splňuje podmínky stanovené § 23 odst. 1 písm. c) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, tedy že je osobou s místem trvalého pobytu na území Městské části Praha 1 a měla právní vztah založený smlouvou o výpůjčce k osobnímu automobilu černé barvy, tovární značka „Renault“, kategorie „M1“, typ „RFB“, varianta „BF4“, verze „M8AUC0AT0100“, obchodní označení „Megane“, registrační značka „X“, identifikační číslo vozidla (VIN) „X“. Tuto smlouvu o výpůjčce vozidla uzavřela žalobkyně se společností JUSTITIA GROUP, s.r.o., sídlem Půtova 1219/3, 110 00 Praha 1, IČO 03283712.
4. Žalovaný tuto její žádosti evidovanou pod číslem P1/2023/115427 zamítl sdělením v e-mailu ze dne 20. 10. 2023 s tímto odůvodněním: *„tato smlouva se neshoduje s pokyny HLM Praha, smlouva je určena o pronájmu vozidla od ... do data vrácení vozidla“*.
5. Žalobkyně je přesvědčena, že její žádost vyhovuje zákonu o pozemních komunikacích i pokynům poskytovaným žalovaným v dokumentu s názvem *„Dlouhodobá parkovací oprávnění do zón placeného stání v hl. m. Praze Popis oprávnění a pokyny pro jeho získání – veřejná verze“*.
6. Navíc žalovaný uděloval žalobkyni v letech 2018, 2019, 2020, 2021 i 2022 toto parkovací oprávnění za stejných podmínek a na základě stejných dokumentů, jaké předložila i v žádosti ze dne 19. 10. 2023.
7. K žádosti žalobkyně přiložila občanský průkaz prokazující místo jejího trvalého pobytu na území Městské části Praha 1, osvědčení o registraci vozidla, smlouvu o výpůjčce vozidla ze dne 12. 1. 2022 a dodatek č. 1 k ní ze dne 27. 10. 2022 prokazující právní titul k užívání vozidla, výpis z obchodního rejstříku vlastníka vozidla a výpis z živnostenského rejstříku vlastníka vozidla.
8. Žalovaný neměl podle žalobkyně důvod zamítnout její žádost. Proto se žalobkyně touto žalobou domáhá určení, že zásah žalovaného spočívající v zamítnutí žádosti o vydání parkovacího oprávnění byl nezákonný.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby, protože při zamítnutí žalobkyniny žádosti postupoval správně.

10. Žalobkynina žádost údajně nesplňovala náležitosti potřebné k vydání parkovacího oprávnění, a proto žalobkyni vyzval k prokázání právního titulu, který ji opravňuje k užívání vozu, pro nějž žádala o vydání parkovacího (rezidentního) oprávnění, a který není v jejím vlastnictví.
11. Žalobkyně tento titul doložila dne 28. 11. 2023 a odstranila tak vady podání, které zabraňovaly vydání parkovacího oprávnění. Žalobkyně však neodstranila pochybnosti žalovaného o snaze zjevně zneužít právo ze strany žalobkyně, resp. společnosti JUSTITIA GROUP, s.r.o. O tomto závěru žalovaný informoval žalobkyni dne 15. 1. 2024.
12. Podle žalovaného předložila žalobkyně nájemní smlouvu, v níž se v čl. III. odst. 3.1 uvádí, že: *„Tato smlouva se stává platnou a účinnou ke dni jejího podpisu oběma smluvními stranami, přičemž nevydala-li Úřad Městské části Praha 1 oprávnění k parkování na území této Městské části, pozbývá tato smlouva platnosti.“* Vzhledem k tomu žalovaný usuzuje, že existence tohoto soukromoprávního titulu je pouze za účelem vyhnutí se řádné platby za vydání parkovacího oprávnění.
13. Žalobu by měl soud zamítnout, protože žalovaného zásah nevykazuje znaky nezákonnosti.

IV. Jednání soudu

14. V rámci jednání nařízeného na 29.2.2024 soud provedl tyto důkazy: e-mail - Oznámení o blížícím se konci platnosti parkovacího oprávnění zaslaného žalobkyni z adresy info@zpspraha.cz dne 14.10.2023., Potvrzení přijetí žádosti zaslané z mailu info@zpspraha.cz dne 19.10.2023 žalobkyni, Občanský průkaz žalobkyně, Technický průkaz předmětného vozidla, Smlouva o výpůjčce ze dne 12.1.2022 ve znění Dodatku ze dne 27.10.2022 uzavřená mezi firmou JUSTITIA GROUP, s.r.o., a žalobkyní, Výpis u obchodního rejstříku firmy JUSTITIA GROUP, s.r.o., Výpis z veřejné části Živnostenského rejstříku k téže firmě, Zamítnutí žádosti ze dne 19.10.2023 o prodloužení parkovacího oprávnění ze dne 20.10.2023 (žalovaný nezákonný zásah), a Metodiku obsahující pokyny pro výdej rezidentního parkovacího oprávnění s názvem *„Dlouhodobá parkovací oprávnění do zón placeného stání v hl. m. Praze, Popis oprávnění a pokyny pro jeho získání – veřejná verze“*.¹
15. Účastníci při jednání setrvali na svých stanoviscích vyjádřených v písemných podáních. Zástupce žalobkyně uvedl, že dokumenty k žádosti ze dne 19.10.2023 byly žalobkyní žalovanému zaslány již 17.10.2023, obě podání byly učiněny elektronicky, a výslovně potvrdil, že se jednalo tyto dokumenty: Občanský průkaz žalobkyně, Technický průkaz předmětného vozidla, Smlouva o výpůjčce ze dne 12.1.2022 ve znění Dodatku ze dne 27.10.2022 uzavřená mezi firmou JUSTITIA GROUP, s.r.o., a žalobkyní, Výpis u obchodního rejstříku firmy JUSTITIA GROUP, s.r.o., Výpis z veřejné části Živnostenského rejstříku k téže firmě. Zdůraznil, že pokud žalovaný uvádí ve vyjádření, že se ze strany žalobkyně má jednat o obcházení právních předpisů, žalovaný neuvedl, jakým jednáním žalobkyně tak mělo dojít. Žalobkyně má jedno vozidlo, bydlí na Praze1, právní vztah k vozidlu prokázala smlouvou o výpůjčce. Žalovaný navrhl k provedení důkazu Sdělení žalovaného ze dne 15.1.2024 k důvodům odmítnutí žádosti ze dne 20.11.2023 (dále jen „Sdělení“) a Výpis z evidence žalovaného 29.1.2024 potvrzující vydání parkovacího oprávnění žalobkyni dne 29.1.2024. Tyto důkazy soud provedl. K dotazu soudu, zdali může žalovaný předložit dokumenty předložené žalobkyní k žádosti ze dne 19.10.2023, k posouzení obsahu smlouvy

¹ Dostupná na webových stránkách v části metodiky ke stažení (<https://parking.praha.eu/cs/ke-stazeni/ke-stazeni-metodiky/>) zde: <https://parkujvklidu.blob.core.windows.net/parkujvklidu-ng/2022/11/1.-rezidentni-parkovaci-opravneni.pdf>

k žádosti předložené, anebo cokoliv dalšího vztahujícího se k žádosti z tohoto data, žalovaný odpověděl, že žádným z těchto dokumentů nedisponuje.

V.Posouzení věci Městským soudem v Praze

16. Soud po přezkoumání žaloby a tvrzeného zásahu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
17. Žalobkyně se domáhá pouze určení, že zásah provedený žalovaným byl nezákonný. Proto je pro projednání věci rozhodný skutkový a právní stav, který tu byl v době zásahu (§ 87 odst. 1 věta za středníkem s. ř. s.).
18. Určovací žaloba na ochranu před nezákonným zásahem je důvodná, jsou-li kumulativně splněny tyto podmínky: žalobce byl přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasazeno (5. podmínka). (rozsudek NSS ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005–65, 603/2005 Sb. NSS).
19. Jediná podmínka, kterou je nutné blíže posoudit, je podmínka 3 – zda byl zásah žalovaného nezákonný. Podmínky 1, 2 a 4 jsou v tomto případě splněny, neboť je to přímo žalobkyně, kdo je zkrácen na svém veřejném subjektivním právu v podobě možnosti parkovat jako rezident na území Městské části Praha 1, a to na základě sdělení o zamítnutí žádosti o rezidenční parkování, které mířilo proti žádosti žalobkyně. Soud rovněž nepochybuje o splnění podmínky 5, tedy že zásah žalovaného není rozhodnutím. Postup žalovaného při zamítnutí žádosti neprobíhá ve správním řízení, ale je tzv. jiným úkonem podle § 158 odst. 1 s. ř. Může tedy představovat nezákonný zásah (rozsudek NSS ze dne 13. 1. 2022, č. j. 6 As 155/2021–28).
20. Správní spis předložený žalovaným obsahuje pouze stížnosti žalobkyně na vyřizování jejich opakovaných žádostí a žádostí o sdělení důvodů zamítnutí žádostí, a všechna tato podání se vztahují k jiným žádostem. Tato podání žalobkyně žalovanému jsou datována od 30.11.2023 do 14.12.2023. Správní spis neobsahuje podání žalobkyně ze dne 19.10.2023. Výpis z evidence všech podaných žádostí, který byl přílohou např. Opakované stížnosti ze dne 4.12.2023, potvrzuje, že žalobkyně podala řadu žádostí mezi nimi i žádost ze dne 19.10.2023. K dotazu soudu u jednání, zdali může žalovaný předložit žádost o prodloužení parkovacího oprávnění ze dne 19.10.2023 a také její přílohy, které byly, dle sdělení zástupce žalobkyně u jednání zaslány už 17.10.2023, zástupce žalovaného výslovně uvedl, že těmito dokumenty nedisponuje.
21. Dokumenty předložené soudu žalovaným u jednání (které soud jako důkazy provedl) tj., Sdělení ze dne 15.1.2024 a Výpis z evidence žalovaného 29.1.2024 potvrzující vydání parkovacího oprávnění žalobkyni dne 29.1.2024, se nevztahují k předmětu řízení. Sdělení ze dne 15.1.2024 se dle jejího textu vztahuje výlučně k důvodům zamítnutí žádosti žalobkyně podané dne 28.11.2023, nikoliv žádosti ze dne 19.10.2023, která je předmětem tohoto řízení. Skutečnost, kterou dokládá Výpis potvrzující vydání parkovacího oprávnění dne 29.1.2024 není rovněž relevantní, neboť žalobkyně netvrdí, že zásah trvá ale dožaduje se žalobou pouze určení že zásah spočívající v zamítnutí žádosti (ze dne 19.10.2023) dne 20.10.2023 byl nezákonný.
22. Při posuzování nezákonnosti se soud nemůže opřít o obsah sdělení (namítaný nezákonný zásah), kterým žalovaný zamítl žalobkyninu žádost, protože tento e-mail ze dne 20. 10. 2023 obsahuje pouze větu: „*tato smlouva se neshoduje s pokyny HLM Praha, smlouva je určena o*

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

pronájmu vozidla od ... do data vrácení vozidla“. Ze sdělení není zřejmé, jak konkrétně se smlouva neshoduje s pokyny hlavního města Prahy. Rovněž není zřejmé, proč sdělení zmiňuje „*smlouvu o pronájmu vozidla*“, když žalobkyně k žádosti přiložila smlouvu o výpůjčce. A už vůbec není jasné, co by mělo znamenat, že „*smlouva je určena od ... do data vrácení vozidla*“, a jakou má toto tvrzení spojitost s posouzením žádosti.

23. Namítanou nezákonnost zásahu nijak nevyjasňuje ani vyjádření žalovaného k žalobě, protože se týká převážně skutečností, které nejsou relevantní v tomto řízení. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobkyně podala na podzim a v zimě roku 2023 kromě nyní projednávané žádosti o vydání parkovacího oprávnění ještě další žádosti, kterým žalovaný nevyhověl (konkrétně 2. 11., 6. 11., 7. 11. nebo 28. 11.).
24. Nicméně žalobkyně se touto žalobou domáhá pouze určení, že zásah žalovaného ze dne 20. 10. 2023 byl nezákonný, proto soud podle § 87 odst. 1 s. ř. s. vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu, tedy ke dni 20. 10. 2023. Proto se skoro celé vyjádření žalovaného k žalobě naprosto míjí s předmětem nyní projednávané věci.
25. Soud tak při posuzování zásahu z 20. 10. 2023 nepřihlíží ke skutečnostem, jako je doložení titulu k užívání vozidla ze dne 28. 11. 2023. Žalovaný ve vyjádření ani nespecifikuje, které ze žádostí by se mělo toto doložení titulu týkat. Dále žalovaný zmiňuje, že tímto doloženým titulem k užívání vozidla by měla být nájemní smlouva, z níž by měly vyplývat pochybnosti, zda se žalobkyně nepokouší svou žádostí zjevně zneužít právo. Ve správním spise se však tato smlouva nenachází, a žalovaný ji nepředložil ani v rámci jednání soudu.
26. Oblast vydávání parkovacích oprávnění obecně skýtá možnost obcházení práva, pokud skuteční uživatelé vozidel nemající žádný vztah k území uzavírají fiktivní smlouvy s osobami, které podmínku vztahu k území naplňují, aby poté mohli tito skuteční uživatelé parkovat na vyhrazených komunikacích v regulovaných oblastech. Ale odůvodnění žalovaného o žalobkynině pokusu o zjevné zneužití práva je velmi kusé a nevyplývají z něj konkrétní úvahy, které by soudu objasnily, jak žalovaný dospěl k závěru, že žalobkyně a vlastník vozidla zjevně obcházejí zákon.
27. Na základě výše konstatovaného obsahu správního a soudního spisu a provedených důkazů soud tvrzenou nezákonnost posoudil takto.
28. Právní úprava stání silničního motorového vozidla fyzické osoby na území obce se nachází v § 23 odst. 1 písm. c) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích. Podle tohoto ustanovení může obec pro účely organizování dopravy na území obce vymezit v nařízení obce oblasti obce, ve kterých lze místní komunikace nebo jejich určené úseky užít za cenu sjednanou v souladu s cenovými předpisy k stání silničního motorového vozidla fyzické osoby, která má místo trvalého pobytu ve vymezené oblasti, nebude-li tímto užitím ohrožena bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích a jiný veřejný zájem.
29. Tímto nařízením je v projednávaném případě nařízení hlavního města Prahy č. 19/2017 Sb. hl. m. Prahy, kterým se vymezují oblasti hlavního města Prahy, ve kterých lze místní komunikace nebo jejich určené úseky užít za cenu sjednanou v souladu s cenovými předpisy. Toto nařízení však není pro posouzení zákonnosti zásahu relevantní, protože pouze vymezuje oblasti, ve kterých lze místní komunikace užít k stání silničního motorového vozidla.
30. Naopak relevantní pro posouzení věci je Metodika obsahující pokyny pro výdej rezidentního parkovacího oprávnění s názvem „*Dlouhodobá parkovací oprávnění do zón placeného stání v hl.*

*m. Praze, Popis oprávnění a pokyny pro jeho získání – veřejná verze*² (dále jen „Metodika“), vydaná žalovaným.

31. Metodika v oddílu 1.5. odst. 1 stanoví, že fyzická osoba (žadatel) musí mít místo trvalého pobytu v příslušné oblasti zón placeného stání. Občané ČR podle pododdílu 1.5.1. odst. 1 dokládají k žádosti platný občanský průkaz nebo platný cestovní pas; v případě on-line žádosti přes webový portál jsou žadatelé zpravidla ztotožnění (elektronická identita občana nebo předchozí ztotožnění úřadem).
32. Dále Metodika v oddíle 1.5. odst. 2 požaduje, aby měl žadatel právní vztah k vozidlu, pro které je parkovací oprávnění vystavováno. Právní vztahy relevantní pro nyní řešenou věc blíže vymezuje pododdíl 1.5.2. odst. 11, podle kterého: *„Žadatel má vozidlo dlouhodobě v užívání na základě jiného právního titulu (např. nájem, výpůjčka, výprosa, věcné břemeno atd.) nejméně na dobu platnosti parkovacího oprávnění: předkládá se ORV, popř. výpis z ORV podepsaný a opatřený datem stvrzující platnost uvedených údajů, s úředním překladem do češtiny (není nutný pro slovenštinu), a písemnou smlouvu zakládající právo k dlouhodobému užívání.“*
33. Žádost žalobkyně podala dne 19.10.2023 prostřednictvím klientské zóny (dle textu Zamítnutí žádosti ze dne 20.10.2023). Dle vyjádření zástupce žalobkyně u jednání níže dokumenty uvedené zaslala žalovanému již 17.10.2023. Žalobkyně dle svého tvrzení, které žalovaný ve vyjádření k žalobě ani u jednání nijak nezpochybnil, k žádosti přiložila občanský průkaz prokazující místo jejího trvalého pobytu na území Městské části Praha 1, osvědčení o registraci vozidla, smlouvu o výpůjčce vozidla ze dne 12. 1. 2022 včetně dodatku č. 1 k ní ze dne 27. 10. 2022 prokazující právní titul k užívání vozidla, výpis z obchodního rejstříku vlastníka vozidla a výpis z živnostenského rejstříku vlastníka vozidla. Tyto důkazy žalobkyně předložila i v rámci žaloby a soud je v rámci dokazování u jednání provedl.
34. Žalovaný ve vyjádření k žalobě pouze uvedl, že právní titul k užívání vozidla žádost ze dne 19.10.2023 neobsahovala a byla doložena až dne 28.11.2023 (čímž dle výslovného sdělení žalovaného ve vyjádření k žalobě (v článku II. d) *„formálně tak odstranila vady podání, které zabráňovaly vydání parkovacího oprávnění. Žalobkyně však neodstranila pochybnosti žalovaného o snaze zjevně zneužít práva ze strany žalobkyně“*... O tomto závěru žalovaný informoval žalobkyni dne 15.1.2024...“). Z obsahu Sdělení vyplývá, jak už bylo soudem konstatováno výše, že se vyjadřovalo k důvodům zamítnutí žádosti podané dne 28.11.2023. Žádost podaná dne 28.11.2023 obsahovala v příloze jinou smlouvu, jak to také potvrdil zástupce žalobkyně u jednání. Proto nelze něž konstatovat, že argumentace žalovaného se míjí s předmětem řízení. Ve vyjádření žalovaného není specifikováno, o jakou nájemní smlouvu by se mělo jednat, a proto ani text z čl. III odst. 3.1 „nájemní smlouvy“ z kterého žalovaný snahu žalobkyně o zneužití práva dovozuje, není dohledatelný. Nájemní smlouvu ani jakoukoliv jinou smlouvu správní spis neobsahuje. Naopak žalovaný ve vyjádření nijak nezpochybnil tvrzení žalobkyně, že součástí žádosti byla smlouva o výpůjčce ve znění dodatku a ta, jak vyplynulo z provedeného dokazování v čl. III bodu 3.1 obsahuje pouze text: *„Vypůjčitel je oprávněn užívat předmět výpůjčky do 31.1.2006.“*
35. Ze smlouvy o výpůjčce ze dne 12. 1. 2022 ve znění dodatku č. 1 ze dne 27. 10. 2022 lze zjistit, že společnost JUSTITIA GROUP, s.r.o., přenechala žalobkyni vozidlo k užívání do 31. 1. 2026, tedy déle než na dobu platnosti požadovaného parkovacího oprávnění. Žalobkyně

² Dostupná na webových stránkách v části metodiky ke stažení (<https://parking.praha.eu/cs/ke-stazeni/ke-stazeni-metodiky/>) zde: <https://parkujvklidu.blob.core.windows.net/parkujvklidu-ng/2022/11/1.-rezidentni-parkovaci-opravneni.pdf>

rovněž disponuje osvědčením o registraci vozidla (technickým průkazem) dle Metodiky pododdílu 1.5.1. odst. 1. Z občanského průkazu žalobkyně si soud ověřil, že žalobkyně má pobyt na území městské části Praha 1, podmínku dle Metodiky oddílu 1.5. odst. 1 tedy rovněž splňuje.

36. Žalobkyně tedy splňuje všechny podmínky pro vydání parkovacího oprávnění.
37. Žalovaný ve svém vyjádření zmiňuje možnost, že žalobkyně se snaží svou žádostí obejít právní předpisy, nicméně, jak je vysvětleno výše, soudu není zřejmé, jak konkrétně by, tak žalobkyně, resp. vlastník vozidla, činili. Navíc žalovaný dovozuje možné obcházení práva ze skutečností, které se odehrály až po 20. 10. 2023, tedy mimo časový rámec nyní řešené věci.
38. Proto se lze plně ztotožnit s citací z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 11. 2020, č. j. 17 A 40/2020-69, kterou předložil žalovaný. V tomto rozsudku soud konstatoval: „*Jelikož žalovaný neprovedl úvahu o tom, zda je, či není žádost žalobce o vydání parkovacího oprávnění snahou o obcházení regulace, nezbyvá soudu než tak učinit za něj.*“ V tomto případě sice žalovaný částečně určitou úvahu provedl, ale je nepodložená a vztahuje se k jiné žádosti.
39. Soud nepovažuje žalobkyninu žádost o snahu obcházet právní regulaci. Tato možnost nevyplývá z žádných podkladů, které má soud k dispozici. Samotná metodika umožňuje, aby žadatel o vydání parkovacího oprávnění užíval vozidlo na základě výpůjčky, stejně jako tak činí žalobkyně. Rovněž se v tomto případě nejedná o situaci, z níž by vyplývala možnost, že vlastník vozidla s trvalým pobytem nebo sídlem mimo území Prahy uzavřel fiktivní smlouvu o výpůjčce s žalobkyní coby rezidentkou městské části Praha 1, aby na tomto území mohl parkovat (jako tomu mohlo být v případě řešeném v již odkazovaném rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 11. 2020, č. j. 17 A 40/2020-69). Vlastník vozidla (společnost JUSTITIA GROUP, s.r.o.) sídlí rovněž na území městské části Praha 1.
40. Soud tak závěrem shrnuje, že v dostupných podkladech nevidí žádný důvod, proč by měl žalovaný žalobkyninu žádost o vydání parkovacího oprávnění zamítnout. Považuje proto zamítnutí žádosti učiněné sdělením žalovaného ze dne 20. 10. 2023 za nezákonný zásah.

VI. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

41. Soud dospěl k závěru, že z dostupných podkladů nevyplývá žádná skutečnost, která by odůvodňovala zamítnutí žalobkyniny žádosti o vydání parkovacího oprávnění. Žalobkyně k žádosti doložila všechny potřebné podklady a splnila podmínky stanovené zákonem o pozemních komunikacích a Metodikou žalovaného. Rovněž nelze z ničeho usoudit, že by se žalobkyně svou žádostí snažila, jakkoliv obejít právní regulaci. Soud shledal žalobu důvodnou a konstatoval, že zamítnutí žádosti žalobkyně ze dne 19.10.2023 učiněné sdělením žalovaného ze dne 20. 10. 2023 je nezákonným zásahem.
42. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů účastník, který měl ve věci úspěch. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, proto má proti žalovanému právo na náhradu nákladů řízení, jež sestávají ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 2 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. února 2024

JUDr. Ing. Viera Horčicová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje X.